

Artikel 6. Onroerend cultureel erfgoed

6.1. Beschermde monumenten

De panden die op het bestemmingsplan een M-symbool dragen, zijn beschermd als monument. De wet-, decreet en regelgeving betreffende monumenten, stads- en dorpsgezichten en landschappen is van toepassing, alsook de betreffende beschermingsbesluiten.

6.2. Waardevolle gebouwen, stads- en dorpsgezichten, landschappen en archeologische sites die krachtens decreet niet beschermd zijn.

Elke vergunningsaanvraag in het kader van het D.R.O. dient een architecturale, cultuurhistorische, wetenschappelijke en sociale afweging te bevatten.

Hiermee wordt bedoeld dat de voorgenomen werken, handelingen of wijzigingen naargelang hun aard o.m. getoetst worden aan de architecturale, historische, wetenschappelijke betekenis van het gebouw, c.q. perceel of eigendom, met inbegrip van de cultuurgoederen die er integraal van deel uitmaken (zoals uitrusting, decoratieve element vegetatie), kortom aan de waarde als onroerend erfgoed.

Dit houdt in dat de aanvrager dient aan te tonen in welke mate de voorgenomen werken, handelingen of wijzigingen die erfgoedwaarde respecteren c.q. opwaarderen en -in het andere geval- in welke mate die erfgoedwaarde zou worden aangetast of zou verdwijnen.

Te dien einde kan de aanvrager gebruik maken van de voorhande zijnde inventarisgegevens opgesteld door de gemeente en de inventaris "Bouwen door de eeuwen heen" van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Wanneer uit de afweging door de bouwheer en de gemeente blijkt dat het betrokken gebouw moet beschouwd worden als waardevol onroerend erfgoed, dient de vergunningsaanvraag voor advies voorgelegd te worden aan de afdeling monumenten en landschappen. Deze adviesvraag dient alleszins te gebeuren voor de waardevolle panden opgenomen in de inventaris "Bouwen door de eeuwen heen" en weergegeven op plan.

Al de waardevolle panden worden in dit BPA beschermd. Dit houdt in dat de archetypische vormelijke en/of ruimtelijke elementen waaraan de betreffende panden hun waarde danken, behouden moeten blijven, zelfs wanneer deze elementen afwijken van de stedenbouwkundige voorschriften van dit BPA.

Daarbij staan de vormelijke elementen niet op zicht maar wordt het gebouw als een geheel bekeken. Bedoeling is dat er gewaakt wordt over de historische, wetenschappelijke, socio-culturele en/of architecturale waarde van het gebouw.

Het is echter niet de bedoeling de gebouwen in hun bestaande toestand te bevriezen, maar eventuele aanpassingen, renovatie, restauratie en/of reconversie dienen te gebeuren op een bedachtzame, zorgzame en verantwoorde manier. Als voorwaarde voor een verbouwing geldt dan eerst en vooral het respect voor de waardevolle elementen van het bestaande pand en respect voor het concept van het geheel. Afbraak van gedeelten van deze waardevolle panden is niet uitgesloten voor

zover de architecturaal typische vormelijke en/of ruimtelijke elementen waaraan de betreffende panden hun waarde danken, behouden blijven. Verbouwingswerken zijn mogelijk mits, via een grondige motivatie, kan aangetoond worden dat zij een kwaliteitsvolle vernieuwing en/of architecturale meerwaarde inhouden voor het gebouw of de omgeving.

De bescherming van deze 'waardevolle' panden beoogt uiteindelijk vooral de bewaring van het goed.

Indien een bouwtechnisch onderzoek echter zou uitwijzen dat restauratie of heropbouw geen enkele meerwaarde meer kan bieden, dan resten twee mogelijkheden:

1. afbraak en oprichting van een nieuw gebouw. Dan moet het nieuwe gebouw zich richten naar de voorschriften van de betreffende zone waarin het gebouw gelegen is.
2. Conservatie als ruïne wanneer de aanwezige resten een onmiskenbare erfgoedwaarde hebben, mede rekening houdend met het geheel van de site.